

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การประเมินโครงการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอน
ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
ชื่อผู้เขียน นางสาวอารีวรรณ สุชะราช
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม จันทน์หอม ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์อุเทน ปัญญา กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สวรรค์ อ่อนนาค กรรมการ

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุง
การนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงคำ
โดยใช้รูปแบบชิปป์ในการประเมิน โดยรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเชียงคำ
คณะกรรมการวางแผนพัฒนาการประถมศึกษาอำเภอเชียงคำ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน
ครูและเอกสารต่าง ๆ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สอดถาม สังเกต และบันทึก
จากเอกสาร โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 23 ฉบับ เป็นแบบสัมภาษณ์
10 ฉบับ แบบสอบถาม 2 ฉบับ แบบสังเกต 7 ฉบับ และแบบบันทึกจากเอกสาร 4 ฉบับ
ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหลายแบบ ได้แก่การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงความถี่ การบรรยายข้อมูลตามสภาพ วิเคราะห์ในเชิง
ความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ละเรื่อง ผลการประเมิน
สรุปได้ดังนี้

ด้านสภาวะแวดล้อม วัตถุประสงค์ของโครงการตรงกับความต้องการของครู มี
นโยบายด้านการศึกษาที่ระบุไว้ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

คำนับวิจัยพื้นฐาน บุคลากรที่ทำกาการนิเทศเป็นศึกษานิเทศก์ มีจำนวน 4 คน ตามที่
 คณะกรรมการครูกำหนด ทุกคนมีคุณวุฒิ วิชาวุฒิที่เหมาะสมและมีประสบการณ์ในการสอนและ
 การนิเทศมาแล้ว โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นต่อกุดลักษณะและการนิเทศของ
 ศึกษานิเทศก์มีแนวโน้มไปในทางบวกค่อนข้างมาก แต่เนื่องจากมีภาระงานมากทำให้การ
 นิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนไม่ค่อยเนื่องกัน จึงถือว่าบุคลากรมีความพร้อมและความ
 ความเหมาะสมในระดับปานกลาง คำนับการจัดการได้มีการประชุมวางแผนเตรียมการนิเทศ
 แต่ละลักษณะไว้ก่อนที่จะดำเนินการนิเทศ โดยเรื่องที่น่ามาประชุมปรึกษารอบกลุ่มการนิเทศที่
 จะปฏิบัติ แสดงว่าคำนับการจัดการมีความพร้อมและความเหมาะสมในระดับสูง คำนับวัสดุ
 อุปกรณ์ ได้แก่สื่อค้นแบบ เครื่องมือและยานพาหนะนั้น สื่อค้นแบบเป็นสื่อของสำนักงานการ
 ประถมศึกษาอำเภอเชียงคำส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งเป็นสื่อที่ขืมจากสำนักงานการประถมศึกษา
 จังหวัดพะเยา สื่อมีคุณภาพดี เครื่องมือมีทั้งแบบรายงานผลการนิเทศและติดตามผลการเรียน
 การสอน ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ข้อสอบแข่งขันเพื่อรับทุนการศึกษา
 และข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการอบรม โดยเครื่องมือมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
 ยานพาหนะที่ใช้ในการนิเทศเป็นรถส่วนบุคคลมีทั้งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ รถมีสภาพดีและ
 พร้อมที่จะไปปฏิบัติงาน แสดงว่าในคำนับวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมและความเหมาะสมในระดับ
 ปานกลาง งบประมาณมีงบประมาณที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยาจัดสรรให้
 สำหรับการนิเทศ แต่มีจำกัด มีเจ้าหน้าที่งานการเงินและพัสดุของสำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอเชียงคำ ดำเนินการเบิกจ่ายให้ แสดงว่ามีความพร้อมในการเบิกจ่าย

คำนับกระบวนการนิเทศ ศึกษานิเทศก์ได้ทำกาการนิเทศใน 3 ลักษณะ คือ การประชุม
 การไปนิเทศที่โรงเรียนและการอบรม ซึ่งการนิเทศทั้ง 3 ลักษณะนี้ผู้บริหารนิเทศมีความคิด
 เห็นว่าปฏิบัติกิจกรรมได้เหมาะสมปานกลาง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครู ผู้บริหาร
 โรงเรียนหรือระหว่างศึกษานิเทศก์ด้วยกัน เป็นไปในลักษณะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากที่สุด
 มีข้อขัดแย้งกันบ้างแต่ก็หาข้อยุติกันด้วยเหตุผล แสดงว่ากระบวนการนิเทศโดยส่วนรวมแล้ว
 ดำเนินการได้ในระดับปานกลาง

คำนำผลการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ ครู และผู้บริหาร
โรงเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าพฤติกรรมการสอนของครูได้เปลี่ยนแปลงไปในทาง
ที่ดีขึ้นในทุกด้าน แต่ก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจครูควรต้องปรับปรุงพฤติกรรมเหล่านั้นเพิ่มขึ้นอีก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

As regards the contextual evaluation, it was found that projects' objectives matched demands of the teachers. Supervision policies were clearly stated and also in congruence with those stipulated by both the Provincial and National Offices of Primary Education.

As far as the inputs were concerned, there were 4 supervisors according to the set criterion. Every one of them had appropriate qualification, seniority, and background experience. The administrators and teachers produced positive views regarding supervisors' characteristics and supervision. Given the fact that supervisors usually were in charge of a lot of work, supervisory consistency was viewed as a problem. But, as a whole, they were still considered fairly suitable and competent. It was further discovered that there was more-than adequate advanced planning regarding appropriate supervision activities. The CDOPE itself had a number of instructional media plus those borrowed from the Provincial Office for the teachers to use in their classroom. The media were of good quality. The same could be said about other such supervisory means as report and teaching learning follow-up forms, achievement tests for Prathomsuksa students, educational scholarship request forms and achievement tests for the supervision trainees. These instruments were valid, as far as their contents were concerned. Furthermore, as regards the transportation, there was a rather high degree of readiness and appropriateness. All privately owned, an automobile and motorcycles were in good condition. Thus the CDOPE was fairly adequately and appropriately equipped. On the budget side, the money, though limited, was allotted for supervision by the Provincial

Office. One particular office was assigned to handle these financial affairs, thus enabling the smooth and efficient supervisory mission.

Regarding the supervisory processes, the supervisors carried out 3 types of supervision : meeting-oriented, school visit and training-based. Teachers who received supervision felt that all activities were fairly appropriate. The interactions between supervisors and teachers/administrators or among the former were two way communication. Certainly, there existed problems and difficulties in the processes; but they were settled in a rational and mutually beneficial manner. In conclusion, the supervisory processes by and large functioned fairly well.

As far as the results were concerned, supervisors, teachers and school administrators were of the opinion that teachers' teaching learning behaviors changed to the better. However, supervisors, teachers and administrators still felt that teachers' behaviors, though moving to the right direction, were far from satisfactory. A lot more improvement was needed.